

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

15 lutego

№ 14.

Rok 1923.

Treść:	91. Ustawa z dnia 31 stycznia 1923 r. zmieniająca art. 1, 7 i 11 ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r. o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń.	151
	92. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 27 stycznia 1923 r. w przedmiocie utworzenia powiatowych urzędów ziemskich na terenie Ziemi Wileńskiej	152
	93. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 1 lutego 1923 r. w sprawie uzupełnienia przepisów o kolejności przyjmowania ładunków, nadawanych do wysyłania, oraz o wykonaniu planu przewozowego na zasadzie kolejności.	152
	94. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 3 lutego 1923 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej	152
	95. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 3 lutego 1923 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej	153
	96. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 7 lutego 1923 r. w przedmiocie obowiązkowego zgłaszania zachorowań na śpiączkę epidemiczną (encephalitis lethargica)	153
	97. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 6 lutego 1923 r. w przedmiocie zmiany rozporządzenia z dnia 7 grudnia 1921 r. o wydawaniu pozwoleń na ustawianie, przenoszenie i używanie kotłów parowych.	153
	98. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 lutego 1923 r. w przedmiocie przesunięcia terminu do składania zeznań o dochodzie z art. 50 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym	154
	99. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 9 lutego 1923 r. w przedmiocie przedłużenia terminu dla przedsiębiorstw ekspedycyjnych do załatwiania w urzędach celnych zleceń przyjętych od stron	154

91.

U s t a w a

z dnia 31 stycznia 1923 r.

zmieniająca art. 1, 7 i 11 ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r. o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń (Dz. U. R. P. № 33 poz. 264).

Art. 1. Niżej przytoczone ustępy artykułów ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r. o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń otrzymują brzmienie następujące:

1) p. 2 art. 1: „posłów na Sejm i senatorów w miejscu obradowania Sejmu i Senatu;”

2) p. 1 art. 7: „przedstawicieli Rządów państw obcych, akredytowanych przy Rządzie Rzeczypospolitej Polskiej, cywilnych i wojskowych misji tych państw, oraz posłów na Sejm i senatorów w miejscu obradowania Sejmu i Senatu;”

3) p. 1 art. 11: „prawo pierwszeństwa do otrzymania przydzielonych lokali zależy od kolejności zgłoszeń o przydzielenie, z wyjątkiem uprawnionych z p. 1 i 2 art. 1, oraz—w wypadkach ważnego interesu państwowego—z pp. 3 i 4 tegoż artykułu, którym przysługuje, a przede wszystkim posłom i senatorom, prawo pierwszeństwa przed innymi pentami;”

4) p. 4 art. 11: „posiadacz lokalu, zakwalifikowanego do zajęcia, ma prawo odrzucić przysłanego przez zarząd gminy kandydata z wyjątkiem posłów i senatorów, lecz w takim razie obowiązany jest do dnia 4 wybrać lokatora z pośród osób, zamieszczonych na listach uprawnionych do otrzymania mieszkań pententów.

O ile tego obowiązku nie spełni, nastąpi niezwłoczny przydział lokatora przez zarząd gminy, przyczem uwzględniony być winien stan rodzinny posiadacza mieszkania i lokatora.

Wyznaczenie podlegającej przydzieleniu części mieszkania należy w tym wypadku do zarządu gminy, posiadaczowi lokalu zaś prawo zażalenia przysługiwać nie będzie”.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

S. Wojciechowski

Prezes Rady Ministrów

i Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Sikorski*

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

92.

Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemińskiego.

z dnia 27 stycznia 1923 r.

w przedmiocie utworzenia powiatowych urzędów ziemskich na terenie Ziemi Wileńskiej.

Na mocy art. 21 ustawy z dn. 6 lipca 1920 r. o organizacji urzędów ziemskich (Dz. U. R. P. № 70, poz. 461) oraz § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 11 stycznia 1923 r. w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej ustawy z dn. 6 lipca 1920 r. o organizacji urzędów ziemskich i ustawy z dn. 10 kwietnia 1921 r. w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 6, poz. 37) zarządza się co następuje:

§ 1. Na terenie Ziemi Wileńskiej ustanawia się następujące powiatowe urzędy ziemskie:

- 1) na powiat wileński z siedzibą w Wilnie,
- 2) „ „ oszmiański „ w Oszmianie,
- 3) „ „ święciański „ w Święcianach,
- 4) „ „ braclawski „ w Opsie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Głównego Urzędu Ziemińskiego:

Sew. Ludkiewicz

93.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 1 lutego 1923 r.

w sprawie uzupełnienia przepisów o kolejności przyjmowania ładunków, nadawanych do wysyłania, oraz o wykonaniu planu przewozowego na zasadzie kolejności.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. W § 1 rozporządzenia z dnia 24 czerwca 1922 r. w sprawie przepisów o kolejności przyjmowania ładunków nadawanych do wysyłania oraz o wykonaniu planu przewozowego na zasadzie kolejności (Dz. U. R. P. № 52, poz. 477) uzupełnionego rozporządzeniami z dnia 30 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 90, poz. 836) i z dnia 12 grudnia 1922 r. (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 3 poz. 17) w pozycji 7 listy kolejności, w punkcie c), po wyrazach: „gliny farbiarskie” dodaje się wyrazy: „oraz gips i kamień gipsowy nadawane pod adresem krajowych fabryk cementu”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych:

Ludwik Zagórny-Marynowski

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*

94.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 3 lutego 1923 r.

w przedmiocie taksy aptekarskiej.

Na mocy art. 2 p. 13 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dn. 18 grudnia 1906 r. (aust. Dz. U. P. 1907 r. № 5), art. 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (ros. zbiór praw t. XIII wyd. 1905 r.), §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 21 poz. 169) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego, wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej z dnia